

ת"פ 60110/12/19 - אהרון קאשי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 60110-12-19 מדינת ישראל נ' קאשי
תיק חיצוני:

מספר בקשה: 3

בפני כבוד השופטת הדס רוזנברג שיינרט
מבקש אהרון קאשי ע"י עו"ד אבי אוחנה
נגד מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז מרכז (פלילי)
משיבה
החלטה

1. לפני בקשה לביטול כתב האישום על יסוד טענה של "הגנה מן הצדק", על פי סעיף 149 (10) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982.

העובדות הצריכות לעניין:

2. כנגד הנאשם הוגש בחודש דצמבר 2019 כתב אישום המייחס לו עבירה של זילות בית המשפט - עבירה לפי סעיף 255 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") ועבירה של איסור פרסום דיון בדלתיים סגורות - עבירה לפי סעיפים 70(א) ו-70(ו) לחוק בתי המשפט, התשמ"ד-1984.

הנאשם מואשם בכך שפרסם באמצעות המרשתת דברי גידוף ואמרות מבזות המתייחסות לשופטים שדנו בעניינו במסגרת הליכים בבית המשפט לענייני משפחה בתל אביב וכן מואשם בכך שפרסם, ללא רשות, מידע על דיון שהתנהל בדלתיים סגורות.

תמצית טענות הצדדים:

3. הנאשם מעלה מספר טענות המצדיקות לטעמו את ביטול כתב האישום מחמת "הגנה מן הצדק".

ראשית, נטען כי קיים ניגוד עניינים בכך שהמתלוננת בתיק היא הנהלת בתי המשפט בעוד שמי שיכריע בתיק הוא שופט.

שנית, נטען באופן כללי כי הגשת כתב האישום נגד הנאשם מהווה אכיפה בררנית וכי מעולם לא הוגש כתב אישום נגד אדם בעבירות שבנדון בנסיבות דומות. נרשם בבקשה כי במקביל תוגש בקשה לפי סעיף 108 לקבלת מידע, ברם בבקשה כאמור לא הוגשה עובר למתן החלטה בבקשה שבנדון.

שלישית, נטען כי לא בוצעה עבירה על חוק בתי המשפט שכן מעשי המבקש נעשו בהכשר משפטי ועל פי ייעוץ שקיבל,

לרבות מבית המשפט.

רביעית, נטען כנגד קבילות הראיות שהושגו מחשבון הפייסבוק הפרטי של הנאשם.

חמישית, נטען כי אף שאין חובת יידוע ושימוע, נשלח מכתב יידוע לנאשם אך פנייתו לפרקליטות לקבלת חומרי חקירה לא נענתה ולא נערך בפועל שימוע.

לבסוף, נטען כי כת"א הוגש בניגוד להנחיית פרקליט המדינה שכן לא ניתן אישור להגשת כת"א ע"י פרקליט המדינה או היועמ"ש.

עוד אוסיף, כי המבקש ציין בבקשתו שמבוקש כי ככל שלא יבוטל כתב האישום, שמיעת התיק תועבר למותב אחר, שכן מותב זה שומע תיק הוכחות אחר בעניינו של המבקש (סעיף 3 לבקשה).

4. המשיבה מתנגדת לבקשה. נטען, כי בהתאם לפסיקה, המבקש לא הרים את הנטל הראייתי הראשוני הדרוש, לסתור לכאורה בנתונים מטעמו, את חזקת התקינות המנהלית הקיימת בהקשרה של המשיבה ולהקים חשד ראשוני לאפשרות של אכיפה בררנית פסולה בעניין המבקש.

באשר לנושא השימוע, הבהירה המשיבה כי אין חובת שימוע משהמבקש הואשם בעבירות עוון. לפני משורת הדין ונוכח אופי העבירות המיוחסות נשלח למבקש מכתב יידוע ברם פנייתו לא התקבלה במשרדי המבקשת טרם הגשת כתב האישום. חרף זאת, מסכימה המשיבה לערוך למבקש שימוע בדיעבד בלב פתוח ובנפש חפצה.

עוד הובהר בתגובת המשיבה כי כת"א הוגש באישור פרקליט המדינה וכי החומרים בהם עסקין פורסמו ברשתות החברתיות לציבור.

המשיבה לא התייחסה בתגובתה לבקשה להעברת התיק לשמיעה בפני מותב אחר, ככל שתידחה הבקשה לביטול כתב האישום.

אתיחס לטענות המבקש לפי סדרן;

דין והכרעה:

5. אין כל בסיס לטענת המבקש באשר "לניגוד עניינים". כתב האישום עוסק בפרסומים של המבקש כנגד שופטי בית המשפט לענייני משפחה בתל אביב בעוד שהתיק הוגש בביהמ"ש השלום בנתניה, השייך למחוז מרכז. לא ברורה מהות הטענה בהקשר זה. וכי המבקש מצפה כי לא הרשות השופטת תדון בכתב האישום נגדו? כלום קיימת רשות אחרת המוסמכת עפ"י דין לדון בכתבי אישום נגד נאשמים? ברי כי המותב שיידון בתיק יכריע בו על בסיס הראיות שיוצגו בפניו, ללא משוא פנים וללא ניגוד עניינים.

6. ביהמ"ש העליון נזקק לאחרונה, בצורה מעמיקה ומפורטת, לשאלת הליכי הגילוי והעיון במשפט הפלילי ולממשק

שבין הליכים אלו להליכים לפי חוק חופש המידע, בהקשרה של בקשה לקבלת נתונים אודות הגשת כתבי אישום וסגירת תיקים, לצורך הוכחת אכיפה בררנית (בג"ץ 4922/19 נווה ואח' נ' מ"י ואח' (9.12.19)) (להלן: "עניין נווה").

לאחר שביהמ"ש העליון עמד על הרציונלים השונים העומדים בבסיס בקשות לפי חוק חופש המידע ובבסיס בקשות בהליך הפלילי, נקבעו הדברים הבאים:

"על פי חוק חופש המידע, מבקש המידע לא נדרש להניח כל תשתית ראייתית לבקשתו. אך בהליך הפלילי, לא די לנאשם להגות את מילת הקסם "אכיפה בררנית" על מנת לפתוח את פתח מערת המידע. דווקא נוכח הנפקות של קבלת טענה לאכיפה בררנית, עד כדי אפשרות לביטול כתב האישום, נדרש בית המשפט "לסנן" טענות אלה גם בשלב הגילוי, שאם לא כן, אין לדבר סוף.

ודוק: לצורך קבלת הטענה לאכיפה בררנית גופה, נדרש הנאשם לסתור את חזקת התקינות המינהלית. כפי שמציינת השופטת ברק-ארז בעניין ג'ולאני, "לטענה של אכיפה בררנית יש להניח תשתית עובדתית מבוססת" (שם, פסקה 23). על הטוען לאכיפה בררנית לעבור מספר משוכות ש"הנטל להוכיחם, שאיננו פשוט כלל וכלל, מוטל על הנאשם, באשר הפרקליטות, ככל רשות מינהלית, נהנית מהחזקה לפיה פעולותיה נעשות כדין" (ע"פ 3215/07 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 37 (4.4.2008))" (סעיף 28 לפס"ד, הדגשות שלי - ה.ר.ש.).

7. במקרה דנן, המבקש לא הציג ראיה או מידע המצביעים על סתירת חזקת התקינות המנהלית של התביעה בהקשרו של המבקש ולא הניח תשתית לסברה כי הגשת כתב האישום נגד המבקש הנה מפלה או מהווה אכיפה בררנית. יתרה מכך, עובר למתן החלטה זו לא הוגשה בקשה לפי סעיף 108 מטעם המבקש וממילא לא הוצגה התשתית הראייתית הראשונית לצורך חיוב המאשימה בהעברת מידע למבקש. בנסיבות אלו נדחת הטענה בדבר קיומה של אכיפה בררנית כנגד המבקש.

8. הטענות בדבר אי קבילות ראיות מסוימות ובדבר היעדר אשמה של המבקש נוכח ייעוץ שקיבל אינן טענות ההולמות הכרעה בשלב הדיוני המקדמי בו אנו מצויים ויש צורך בשמיעת ראיות על מנת להכריע בהן. בהמשך לזאת, תוכרענה הטענות, במידת הצורך, ע"י המותב שידון בתיק העיקרי, במסגרת הכרעת הדין.

9. בניגוד לנטען בבקשה, הבהירה המשיבה בתגובתה כי כתב האישום הוגש באישור פרקליט המדינה.

10. באשר לטענה הנוגעת להיעדר שימוע אציון, כי אין חולק שלא קיימת חובת יידוע ושימוע במקרה דנן נוכח העובדה שעסקין בעבירות עוון. משכך, ברי כי אין בהיעדר שימוע כדי להוות פגם המצדיק ביטול כתב האישום בעניינו של הנאשם. נוכח מהות העבירות ולפנים משורת הדין, נשלח לנאשם מכתב יידוע אך המשיבה טוענת שהמבקש לא יצר עמה קשר בעקבות פנייתה. המבקש טוען ששלח למשיבה מכתב ב - 10.11.19, ברם לא צירף לבקשתו מסמך המעיד על משלוח המכתב בדואר רשום או על קבלתו במשרדי המשיבה.

חרף האמור, מסכימה המשיבה לקיים שימוע בדיעבד למבקש.

11. לסיכום - לא מצאתי בטענות המבקש בסיס לביטול כתב האישום בתיק שבנדון.

נוכח עמדת המאשימה, ידחה הדין בעניינו של המבקש לתאריך 27.5.20 בשעה 8:30.

עד המועד הנדחה, תקיים המשיבה שימוע למבקש וחזקה עליה כי תדון בטענותיו בלב פתוח

ובנפש חפצה.

בתום הליך השימוע - יועבר עדכון בכתב מטעם המשיבה לבית המשפט.

לבקשת ההגנה ובהיעדר הסתייגות מטעם המשיבה מובהר, כי ככל שהמשיבה לא תגיע למסקנה כי יש מקום לביטול כתב האישום נגד המבקש ויהא צורך בשמיעת ראיות בתיק, יועבר התיק למותב שונה נוכח העובדה שבפני מותב זה נשמע הליך הוכחות אחר בעניינו של המבקש.

המזכירות תעביר ההחלטה לצדדים ותעדכן את היומן.

ניתנה היום, י"ט אדר תש"פ, 15 מרץ 2020, בהעדר הצדדים.